

ŠV. MIŠIOS NUOTOLINIŲ BŪDU

Mieli parapijiečiai, tuos, kurie dėl sveikatos ar didesnio atsargumo turi labiau saugotis ir likti namie, kviečiame į Šv. Mišias jungtis nuotoliniu būdu. Tiesiogiai transliuosime sekmadienio 10.30 val. šv. Mišias parapijos FB paskyroje Vilniaus Bernardinai. Mes su jumis esame ir būsim kartu maldoje.

Primername, kad visuomet išlieka galimybė jums rūpimu klausimu pasikalbėti su kunigu telefonu ar susisiekti el. paštu. Visi kontaktai ir raštinės darbo valandos nurodyti mūsų interneto svetainėje: www.bernardinuparapija.lt

AUKOTI GALITE IR BANKINIŲ PAVEDIMU

Dėkojame visiems geros valios parapijiečiams, kurie nuolat remia Šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) bažnyčią savo maldomis, darbais ir aukomis.

Intencijos

Užsakyti Šv. Mišias savo norima intencija galite paskambinę į raštinę telefonu 8 616 01 159 (raštinės darbo laiką rasite mūsų tinklalapyje) arba elektroniniu paštu: info@bernardinai.lt Užsakant šv. Mišias telefonu arba el. p. auką galima pervesti į vienuolyno sąskaitą:

SV. PRANCIŠKAUS IR ŠV. BERNARDINO VIENUOLYNAS

Ats. sąsk. LT85 7044060001543390

Bankas AB SEB bankas

Mokėjimo pavedimo PASKIRTIES laukelyje BŪTINAI įrašykite aukos paskirtį, pvz.

„Mišioms kovo 27 už a. a. Praną (9 m.), Adelę (6 m.), D. p. sv. Petraičių gim.“

Sekmadieninė auka

Norinčius paaukoti Bernardinų parapijai ir negalinčius dalyvauti šv. Mišiose, maloniai prašome savo sekmadieninę auką pervesti į parapijos sąskaitą: VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO PARAPIJA

Ats. sąsk. LT30 7300 0101 3343 9118

Bankas SWEDBANK AB

Mokėjimo pavedimo PASKIRTIES laukelyje BŪTINAI įrašykite aukos paskirtį, pvz.

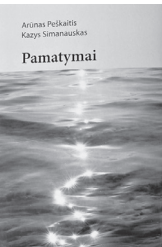
„Sekmadieninė auka“

Nuoširdžiai jums dėkojame!

BERNARDINŲ KNYGYNĖLIO NAUJIENA

Mieli parapijiečiai, mūsų knygynelyje jau galite įsigyti naujai išleistą Arūno Peškaičio ir Kazio Simanauskos knygą „Pamatymai“.

„Brolio Arūno ir gerbiamo Kazio nauja knyga „Pamatymai“ – man, kaip skaitytojui, pasirodė gili ir nuoširdi tiek savo puikiomis nuotraukomis, tiek poezijos posmais, kuriuose dera paprastumas, aiškumas ir beribis vidinės tiesos ieškojimas – ir pagaliau vidinės ramybės atradimas. Tai eilės apie vienatvę, meilę ir ieškojimas artimos širdies plakimo. Eilės ir nuotraukos prisibeldžia iki manęs ir labai nuoširdžiai tikiu, kad prisibels ir iki kitų skaitytojų.“ (Kostas Smoriginas)

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA

Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:

I–IV 13–17 val., V 9–12 val.

Kunigas budi zakristijoje:

III, IV, V 16.00–17.45 val.

IV 16.00–17.45 val. budi parapijos klebonas

br. kun. Evaldas Darulis

Tel. 8 616 01159, el. paštas: info@bernardinai.lt

www.bernardinuparapija.lt

Parapijos banko sąskaita:

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija

įm. kodas 192051599, atsiskaitomoji sąskaita

Nr. LT30 7300 0101 3343 9118

Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino vienuolynas

įm. kodas – 192095229, atsiskaitomoji

sąskaita – Nr. LT 85 7044 0600 0154 3390

BERNARDINAI

Nr. 799

XXXIII EILINIS SEKMADIENIS

2020 lapkričio 15 d.

Pasaulinė vargstančiųjų diena

*Pasilikite manyje, tai ir aš
jumyse pasiliksiu, –
sako Viešpats. –
Kas pasilieka manyje,
tas duoda daug vaisių.*

Jn 15, 4. 5b

EVANGELIJA (Mt 25, 14–15. (16–18). 19–20. (21–30))

Jėzus pasakė savo mokiniams tokį palyginimą: „Vienas žmogus, iškeldamas į svetimą šalį, pasiūkė tarnus ir pavedė jiems savo turta. Vienam jis davė penkis talentus, kitam du, trečiam vieną – kiekvienam pagal jo gabumus – ir iškeliavo.

[Tas, kuris gavo penkis talentus, tuojau nuėjęs ėmė versti ir pelnė kitus penkis. Taip pat kuris gavo du talentus, pelnė kitus du. O kuris buvo gavęs vieną, nuėjo, iškasė duobę ir paslėpė šeimininko pinigus.]

Praslinkus nemaža laiko, anų tarnų šeimininkas grįžo ir pradėjo daryti su jais apyskaitą.

Atėjo tas, kuris buvo gavęs penkis talentus; jis atnešė kitus penkis ir tarė: 'Šeimininke, davei man penkis talentus, štai aš pelniau kitus penkis'.

[Šeimininkas atsakė: 'Gerai, šaunusis ir ištikimasis tarne! Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, aš tau pavesiu didelius. Eikš į savo šeimininko džiaugsmą!']

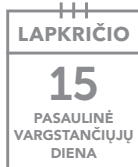
Taip pat tas, kuris buvo gavęs du talentus,

atėjęs pasakė: 'Šeimininke, davei man du talentus, štai aš pelniau kitus du'. Šeimininkas tarė: 'Gerai, šaunusis ir ištikimasis tarne! Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, aš tau pavesiu didelius. Eikš į savo šeimininko džiaugsmą!'

Prisiartinęs tasai, kuris buvo gavęs vieną talentą, sakė: 'Šeimininke, aš žinojau, kad tu – žmogus kietas: pjauni, kur nesėjai, renki, kur nebarstei. Pabijojęs nuėjau ir paslėpiau tavo talentą žemėje. Še, imkis, kas tavo'.

Šeimininkas jam atsakė: 'Blogasis tarne, tinginy! Tu žinojai, kad aš pjaunu, kur nesėjau, renku, kur nebarsčiau. Taigi tau reikėjo leisti mano pinigus į apyvartą, ir sugrįžęs aš būčiau gavęs juos su palūkanomis. Todėl atimkite iš jo talentą ir atiduokite tam, kuris turi dešimt talentų. Kiekvienam, kas turi, bus duota, ir jis turės su pertekliumi, o iš neturinio bus atimta ir tai, ką jis turi. Šitą netikusį tarną išmeskite į tamsybes. Ten bus verksmas ir dantų griežimas.']

XXXIII EILINIO SEKMADIENIO ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI

Pat 31, 10–13. 19–20. 30–31: *Sumanios jos rankos nestovi be darbo*Ps 128 P.: *Esat laimingi, kad bijotės Dievo.*1 Tes 5, 1–6: *Kad toji diena jūsų neužkluptų lyg vagis*† Mt 25, 14–30: *† Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, eikš į savo šeimininko džiaugsmą!*

Iš popiežiaus PRANCIŠKAUS žinios 4-osios

Pasaulinės vargstančiųjų dienos proga

„Vargšui ištiesk ranką“ (Sir 7, 32)

„Vargšui ištiesk ranką“ (Sir 7, 32). Ilgaamžė išmintis iškėlė šiuos žodžius kaip šventą kodeksą, kad pagal tai būtų gyvenama. Šiandien jie skamba visu prasmės svoriu, padėdami mums sutelkti žvilgsnį į tai, kas esminga, ir peržengti abejingumo barjerą. Vargas, visada turintis skirtingus veidus, reikalauja atkreipti dėmesį į kiekvieną ypatingą situaciją: kiekvienoje iš jų galime sutikti Viešpatį Jėzų, kuris apreiškė, kad esti savo mažiausiuose broliuose (Mt 25, 40). [...]

Momentas, kurį dabar išgyvename, verčia persvarstyti daugelį dalykų, dėl kurių buvome garantuoti. Jaučiamės skurdesni ir silpnesni, nes patyrėme savo galimybių ribas, taip pat laisvės apribojimus. Darbo praradimas, galimybės būti su brangiais artimaisiais netekimas, įprastinių tarpasmeninių santykių stoka – visa tai staiga atvėrė mums neįprastas perspektyvas. Teko suabejoti mūsų dvasiniais ir medžiaginiaisiais turtais, ir suvokėme, kad jaučiame baimę. Užsidarę savo namų tyloje iš naujo atradome, koks svarbus dalykas yra paprastumas ir žvilgsnio nukreipimas į tai, kas esminga. Subrandinome poreikį naujos brolystės, gebančios reikšti tarpusavio pagalbą ir pagarbą. Dabar tinkamas laikas „vėl pajusti, kad mums reikia vienas kito, kad esame

atsakingi už kitus ir pasaulį <...>. Jau per ilgai kentėme moralinį nuosmukį, pašiepdami etiką, gerumą, tikėjimą, sąžiningumą <...>. Toks socialinio gyvenimo pamatų griovimas baigiasi tarpusavio kova ginant savo interesus, lemia naujų smurto bei žiaurumo formų atsiradimą ir trukdo plėtotis tikrai rūpinimosi aplinka kultūrai“ (Enciklika Laudato si‘, 229). Trumpai tariant, sunkios ekonominės, finansų ir politinės krizės nesiliaus tol, kol nepažadinsime snūduriuojančios atsakomybės, kurią kiekvienas turime jausti artimo ir kiekvieno žmogaus atžvilgiu.[...]

„Vargšui ištiesk ranką“ – tai kvietimas imtis atsakomybės, tiesioginis įsipareigojimas žmogaus, suvokiančio, kad yra to paties likimo dalyvis. Tai reiškia paimti nešti silpnesniųjų naštas, kaip primena šventasis Paulius: „Stenkitės vieni kitiems su meile tarnauti. Juk visas įstatymas telpa viename sakinyje: Mylėk savo artimą kaip save patį. <...> Nešiokite vieni kitų naštas“ (Gal 5, 13–14; 6, 2). Apaštalas Paulius moko, kad laisvė, kuri mums duota per Jėzaus mirtį ir prisikėlimą, kiekvienam iš mūsų reiškia atsakomybę įsipareigoti tarnauti kitiems, pirmiausia patiems silpniausiems. Tai nėra kažkoks laisvai pasirenkamas kvietimas, bet mūsų išpažįstamo tikėjimo tikrumo sąlyga.

Kodėl aš aukoju savo parapijai?

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) parapijiečių liudijimai

Kartą rekolekcijoje kunigas pasakė tokį juoką – kad bažnyčios finansai – tai antroji paslaptis po Tikėjimo. Kaip ir kiekviename juoke, šiam irgi yra dalis tiesos. Bažnyčios finansai apaugę mitais. Vieni galvoja, kad Bažnyčią išlaiko Vatikanas. Kiti – kad Bažnyčia gauna labai daug pajamų iš turto nuomos Koks paviršutiniškas straipsnelis irgi gali susidaryti išpūdį, kad kunigai – turtingiausi Lietuvos žmonės. Kiti galvoja, kad Bažnyčią išlaiko mecenatai. O tada parapijiečiams nebelieka jokio reikalo aukoti, dalintis, išlaikyti savo bendruomenę.

Prisipažinsiu, tais laikais, kai į Bažnyčia ateidavau tik „reikalui prispyrus“, yra buvę, kad neatsinešdavau nei pinginės, nei – tada dar – lito kišenėje. Aukai skirti litą ar du – irgi atrodė visiškai normalu. O galvoti apie pinigus Bažnyčioje atrodė blogo tono ženklas.

Išsamiau apie bažnyčios finansus pirmą kartą,

sužinojau iš laikraštuke skelbiamos informacijos. Iki tol sunku buvo įvertinti, kokios parapijos pajamos ir kokios – išlaidos. Atrodė, kad tai – nelabai mano reikalas. Pamačius skaičius, pirma mintis buvo, kaip su tokiu itin kukliu biudžetu apskritai galima verstis. Išlaidos šildymui, elektrai – mes žinome, ką tai reiškia mūsų namuose, o čia – tokio dydžio erdvės. Gausi bendruomenės veikla turi būti organizuojama, ir visa tai irgi remiasi į finansus.

Šiandien suprantu du dalykus. Pirma, kad parapijos išlaikymas tikrai yra ir mano reikalas, kad mano auka neturi būti tai, kas liko patenkinus kitus poreikius. Ir, antra, kad turiu dar kažkaip kitaip ir labiau prisidėti prie tos – kaip kunigas juokavo – antrosios bažnyčios paslapties praskleidimo. Šis mano liudijimas ir yra tas „kažkas kitaip“, kurį pavyko sugalvoti. Nebijokime aptarti ir finansus, kurie leidžia mūsų parapijai veikti. *Rūta Vainienė*

Dievas savo darbą mūsų šeimoje pradėjo pačiu mums sunkiausiu metu. Jis gyveno mūsų širdyse, tačiau ne nuolat. Su broliais vyras bendravo jau seniai, buvome vieni iš pirmųjų rėmėjų atstatant vienuolyną. Pačiu sunkiausiu metu Dalius J. pakvietė vyrą ateiti į Šv. Mišias... Dalyvaudami jose pajutome lengvumą, bendruomenė mus priėmė tarsi „sugrįžusius“...

Prieš gerą dešimtmetį mūsų šeima tapo Dievo namų globėja, nes tada aiškiai suvokėme, kad patys turime duoti, kad gautume... Mums citata „Geriausia daugyba yra dalyba“ tapo pareiga.

Globojame ir remiame mūsų parapiją ir vienuolyną jau dešimtmetį ir saujomis gauname šviesos, meilės, pasitikėjimo, apsaugos bei Dievo Palaimos... *Vaidilutė ir Valdemaras*

NAUJOS PARODOS BERNARDINUOSE

Gintaras Palemonas Janonis. TAPYBA. Paroda atidaryta Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio bažnyčios (Maironio g. 10, Vilnius) „Šv. Bernardino galerijoje“ 3 aukšte nuo lapkričio 10 iki gruodžio 15 dienos.

Ramūno Danisevičiaus fotografijų paroda DU MIESTAI atidaryta Bernardinų bendruomenės centre (Maironio g. 10, Vilnius). Kviečiame apsilankyti!